

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. гр. Добрич, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Н. Паскалева

при участието на секретаря Билсер Р. Мехмедова Юсуф
като разгледа докладваното от Павлина Н. Паскалева Търговско дело №
20223200900150 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Б. Т. С., ЕГН ***** от гр.П., ул.“С. К.“ №22 срещу „****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Г. Т., ул. „Д.“ №17, представлявано от управителя Н. С. П. иск за заплащане на сумата от 38600 лв., представляваща част от неплатена цена по договор от 19.05.2021г. за прехвърляне на дружествен дял от капитала на „А.“ ООД, ЕИК **** и анекс към договора от 20.05.2021г., ведно със законната лихва върху главното задължение от подаване на исковата молба до окончателното плащане на задължението.

Претенциите на ищеца се основават на следните, изложени в исковата молба обстоятелства:

Страните в производството сключили договор от 19.05.2021 г. и анекс към същият договор от 20.05.2021 г., по силата на които договор ищецът прехвърлил на ответното дружество собственият си дружествен дял от капитала на „А.“ ООД, за сумата от 60 000 лева. Съгласно договора, ответникът следвало да заплати на ищеца сумата от 9900.00 лева по банковата му сметка в **** при подписване на договора, а останалата сума следвало да заплати в срок до 31.12.2021 г.

В изпълнение на договорните задължения, ответникът заплатил следните

суми- 9900.00 лева на 19.05.2021 г. и 5000.00 лева на 07.12.2021 г. След срока на падежа (31.12.2021 г.) ответното дружество заплатило и следните суми: 500.00 лева на 26.05.2022 г.; 3500.00 лева на 02.06.2022 г.; 1000.00 лева на 12.07.2022 г.; 1500.00 лева на 12.08.2022 г.

Въпреки добросъвестното изпълнение на задълженията от страна на ищеца - прихвърлянето на дружествения му дял от „А.“ ООД и промЯ. в регистрация на това дружество в ТРРЮЛНЦ, ответникът е заплатил до този момент сумата от 21 400.00 лв, като останало непогасено задължение за сумата от 38 600.00 лв.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът е подал писмен отговор на исковата молба.

Заявява се оспорване на предявените искове изцяло, както по основание, така и по размер. Твърди се, че „С“ ЕООД не дължи каквото и да било плащане на ищеца. В условията на евентуалност, ако все пак ответникът дължи плащане - то не е в размера, претендиран от ищеца.

Оспорва се автентичността и истинността на представения от ищеца анекс. Твърди се, че подписът, положен в Анекс към договор за покупко-продажба на дружествен дял от 19.05.2021г. не е на управителя на „С.“ ЕООД - Н. П.. Същият не е възлагал/упълномощавал друго лице да действа от името и за сметка на дружеството и ответникът не знае чий е този подпис.

Не се спори, че между страните е сключен Договор за покупко-продажба на дружествен дял на 19.05.2021 г., по силата на който Б. С. прехвърлил на „С“ ЕООД собствения си 1 дружествен дял, представляващ 100% от капитала на „А.“ ООД, ЕИК ****. В договора е посочена уговорената между страните продажна цена - 9 900,00 лв. и начина, по който същата ще бъде заплатена, а именно - в деня на подписване на договора. Този е размера на продажната цена, за който страните са се споразумели, като същият не е изменян, нито с анекс, нито по какъвто и да било друг начин.

Заплащането на уговорената в процесния договор продажна цена не се оспорва, като се потвърждава и от приложените от ищеца банкови извлечения.

Процесният договор е сключен в предвидената от закона форма за действителност, а именно: с нотариална заверка на подписи и съдържание, извършени едновременно. Този договор не е търговска сделка, тъй като не отговаря на обективния критерий за търговска сделка, посочен в чл.1, ал. 1 от

Търговския закон, не отговаря и на субективния критерий за търговска сделка по чл.286, ал. 1 от ТЗ, тъй като договорът не е свързан с упражняването от търговеца занятие. Предвид нетърговския характер на процесния договор за покупко-продажба на дружествен дял, приложение по отношения на същия намират разпоредбите на ЗЗД, а не на Търговския закон.

В гражданското право важи принципът, че когато за действителността на договора се изисква определена форма за действителност, тази форма следва да бъде спазена и за всички допълнителни анекси и/или споразумения към него.

В настоящия случай, представения с исковата молба анекс е сключен в обикновена писмена форма, т.е. не е спазена квалифицираната форма за действителност. Ето защо, същият е нищожен, поради липса на предписаната от закона форма, съгласно чл.26, ал. 2 от ЗЗД.

В условията на евентуалност, ако се докаже, че ответникът дължи плащане по процесния анекс, се оспорва претендирания от ищеца размер. Твърди се, че „С“ ЕООД е извършвало плащания към Б. С., които не са посочени в исковата молба.

След преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становищата на страните, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковите черпят правното си основание от разпоредбата на чл.327 в.вр. чл.129, ал.2 ТЗ и чл.86 ЗЗД.

Доказателствената тежест в процеса се разпределя съобразно правилото на чл.154, ал.1 от ГПК, като всяка страна носи тежестта да докаже положителните твърдения за фактите, от които извлича благоприятните за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си. По иск за реално изпълнение на задължение за заплащане на цена по договор ищецът трябва да докаже: валидно сключен договор между страните и размера на уговорената цена. Ответникът носи тежестта да докаже плащане на дължимата цена.

Не се спори по делото, че на 19.05.2021 г. между страните е сключен Договор за покупко-продажба на дружествен дял, с нотариална заверка на подписите на страните и съдържанието, по силата на който Б. Т. С. е прехвърлил на „С“ ЕООД собствения си 1 дружествен дял, представляващ 100% от капитала на „А.“ ООД, ЕИК ****. В договора е уговорена продажна цена в размер на 9 900,00 лв., платима в деня на подписване на договора.

Заплащането на уговорената в процесния договор продажна цена от 9900 лв. не се оспорва и се потвърждава от представените от ищеца писмени доказателства - банкови извлечения.

На 20.05.2021г. между страните е сключен анекс към Договор за покупко-продажба на дружествен дял от 19.05.2021г., с който е изменена уговорената с договора продажна цена от 9900 лв. на 60000 лв., платими от купувача по банков път, както следва: 9900 лв. платени при подписване на договора и 50100 лв. в срок до 31.12.2021г.

Анексът от 20.05.2021г. е оспорен от ответника досежно неговата автентичност. Твърди се, че подписът, положен в анекса към договор за покупко-продажба на дружествен дял от 19.05.2021г. не е на управителя на „С.“ ЕООД - Н. П.. Оспорването е проведено неуспешно. Съгласно заключението по назначената съдебно-графологическа експертиза, ръкописният текст и подписа в графата „купувач“ в анекс от 20.05.2021г. са изпълнени от Н. С. П. – управител на „С.“ ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл.129, ал.2 от ТЗ, прехвърлянето на дружествен дял се извършва с договор, сключен с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно. Безспорно е, че подписите на лицата, представляващи продавача и купувача при сключването на анекса от 20.05.2021г. не са нотариално удостоверени.

Един от основните спорни въпроси по делото, както и решаващ за изхода на спора е свързан именно с действителността на анекса от 20.05.2021г. Ответникът възразява, че анексът е нищожен, поради липса на предписаната от закона форма, съгласно чл.26, ал. 2 от ЗЗД.

Общият правен принцип е, че когато за действителността на договора се изисква определена форма за валидност, тази форма поначало е необходима и за анексите към него, като всяко от насрещните волеизявления по допълнителното съглашение между страните трябва да бъдат извършени в тази форма. Приложението на правилото е с оглед вида и целта на предвидената от закона или страните квалифицирана форма за валидност. В случая липсата на нотариална заверка на подписите в анекса от 20.05.2021г. към договора за продажба на дружествени дялове не засяга валидността на уговореното между страните относно условията за плащане на цената на дружествените дялове. Предвидената от законодателя материално-правна форма на обективиране на договора за продажбата им е с оглед

транслативния ефект на сделката, но не и по отношение на облигационния аспект на правоотношението, касаещ размера и начина на плащане на цената по договора. Значението на формата в случая е с оглед сигурността в търговския оборот- улеснява се упражняването на контрола върху изпълнението на сделката от страна на държавата, гарантиращ публичния интерес при проверка на достоверността и законността на изявленията на страните по договора за прехвърляне на дружествени дялове. Затова липсата на специфичната квалифицирана форма в случая би засягала действителността на изявленията, пораждащи транслативния ефект, но не и на тези, които имат чисто облигационен характер, в това число и цената на договора. Тоест, последващото изменение на волята на страните досежно онези условия, които не касаят прехвърлянето на дружествените дялове, а само условията за изпълнение -модалитети на дължимата престация за плащане на стойността на дружествените дялове, чието прехвърляне е вече факт с изпълнението на особените изисквания на чл.129 ал. 2 ТЗ /за което страните не спорят/, не засяга валидността на облигацията между страните. Тя не засяга публичния интерес по смисъла на визираната норма. В този смисъл е Решение №25/10.06.2016г. по т.д.№3113/2014г. на ВКС, Първо ТО, в което е прието, че прехвърлителната част на договора е негова съществена част, индивидуализираща и типизираща сделката, докато в частта относно цената съдържанието на договора е несъществено предвид възможността сделката да бъде и безвъзмездна. В тази част договорът има действие само между страните, като не обвързва дружеството, както е в прехвърлителната част. Поради това ВКС приема, че само в съществената, прехвърлителната част на договора, писмената форма с нотариална заверка на подписите е условие за действителност, а в несъществената- условие за доказване. Съобразно правилото на чл.20а ЗЗД, в несъществената част договорът може да допълван и изменян без необходимост да се спазва квалифицираната форма. Съобразявайки това разрешение на правния въпрос, настоящият състав намира за неоснователно възражението на ответната страна относно недействителността на уговореното в анекса от 20.05.2021г. Съответно следва извода, че ответникът дължи уговорената с анекса продажна цена.

Съгласно заключението по съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено, по процесния договор са извършени плащания в общ размер на 26400 лв. От

банкова сметка на ответното дружество по банкова сметка на ищеца са извършени следните преводи: 9900 лв. на 19.05.2021г. с основание „продажна цена по д/р за покупко-пр. на дружествени дялове“ и последващи 12 броя преводи с основание „превод по договор“: 5000 лв. на 07.12.2021г.; 500 лв. на 26.05.2022г.; 3500 лв. на 02.06.2022г.; 1000 лв. на 12.07.2022г.; 1500 лв. на 12.08.2022г.; 1500 лв. на 30.09.2022г.; 500 лв. на 04.10.2022г.; 500 лв. на 21.10.2022г.; 500 лв. на 31.10.2022г.; 500 лв. на 17.11.2022г.; 500 лв. на 30.11.2022г.; 1000 лв. на 13.12.2022г. Остатъкът за плащане е в размер на 33600 лв.

В хода на делото са представени доказателства за извършени от банкова сметка на ответното дружество „****“ ЕООД по банкова сметка на ищеца Б. Т. С. преводи, както следва: 2000 лв. на 16.01.2013г. /л.73/ и 1000 лв. на 28.02.2023г. /л.101/ с посочено основание „плащане по договор“.

Извършените от ответника в хода на производството плащания представляват нов факт от значение за размера на претендираното вземане за главница и следва да бъдат взети предвид по реда на чл.235, ал.3 ГПК. Съобразявайки извършените от ответника след предявяване на иска плащания в общ размер от 8000 лв., искът следва да бъде уважен за сумата от 30600 лв., представляваща част от неплатена цена по договор от 19.05.2021г. за прехвърляне на дружествен дял от капитала на „А.“ ООД и анекс към договора от 20.05.2021г., ведно със законната лихва върху главното задължение от подаване на исковата молба – 19.08.2022г. до окончателното плащане на задължението. За горницата над 30600 лв. до претендирания размер от 38600 лв., а именно за сумата от 8000 лв. искът следва да бъде отхвърлен поради погасяване на задължението чрез плащане.

С оглед изхода на производството и направеното искане от ищеца за присъждане на съдебни разноси, ще следва на ответника да бъде възложено заплащането им в размер на 3382 лв. (1544 лева – заплатена държавна такса; 150 лв. – депозит по ССЧЕ и 1688 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение).

Водим от изложеното Окръжният съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.

Г. Т., ул. „Д.“ №17, представлявано от управителя Н. С. П. ДА ЗАПЛАТИ на Б. Т. С., ЕГН ***** от гр.П., ул.“С. К.“ №22, на основание чл.327 в.вр. чл.129, ал.2 ТЗ и чл.86 ЗЗД, сумата от 30600 лв., представляваща част от неплатена цена по договор от 19.05.2021г. за прехвърляне на дружествен дял от капитала на „А.“ ООД, ЕИК **** и анекс към договора от 20.05.2021г., ведно със законната лихва върху главното задължение от подаване на исковата молба – 19.08.2022г. до окончателното плащане на задължението, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата над 30600 лв. до претендирания размер от 38600 лв., а именно за сумата от 8000 лв., поради ПОГАСЯВАНЕ на задължението чрез ПЛАЩАНЕ.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Г. Т., ул. „Д.“ №17, представлявано от управителя Н. С. П. ДА ЗАПЛАТИ на Б. Т. С., ЕГН ***** от гр.П., ул.“С. К.“ №22 сторените по делото разноси в размер на 3382 лв.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени от ответника по следната посочена от ищеца банкова сметка: *****, „*****“.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____